

ledes, at den af de to Landposter, der er yngst i Tjenesten og derfor er stillet overfor det Valg enten at flytte for at faa en Tur et andet Sted eller slet ingenting at faa, har Hustru og 7 ukonfirmerede Børn at forsørge. De havde det meget fattigt, før han blev Landpost, men har haft god Fremgang siden, da Poststillingen jo giver en Del rede Penge til de løbende Udgifter. Det hedder videre: Skal han nu give Slip paa Postturen, er han henvist til at leve af sin Landejendom, og jeg tror nok at turde sige, at han ikke kan forsørge sin Familie paa den Maade. Ret karakteristisk føjes det til, at der ganske vist er blevet tilbudt ham en Posttur med en Lønning paa ca. 700 Kr., men modtager han den, skal han afhænde sin Ejendom, og den Posttur vil tage saa godt som den hele Dag. Forsørge sin Familie med den Løn kan han ikke. Det er et af de mange, mange Beviser for, at de lange Ture er for ringe lønede, medens de korte Ture er meget eftertragtede, og at de paagældende — og med Rette — anser sig for at være saa vel lønede, at de mener, det endogsaa næsten kan ruinere en Mand at skulle af med Stillingen. Hvis den var saa daarlig, skulde det jo næsten være en Fordel for den paagældende at være i den Situation at kunne komme af dermed.

Jeg tager en Del andre Henvendelser, der er fremkommet i Aaret 1912. Den, jeg har i Haanden, er fra 9. December, altsaa af forholdsviis ny Dato. Om den paagældende, der anbefales til en ledig Tur paa ca. 3 Mil, det vil sige under 25 km, skrives der, at han harsin Faders Sted og for Tiden forsørger foruden sin Hustru sine gamle Forældre og sin tuberkuløse Søster, der i Vinter stadig var sengeliggende. Det tilføjes, at ikke alene for hans egen, men ogsaa for hans paarørendes Skyld vilde det glæde os meget, om han kunde faa Pladsen. Der skrives om en anden, som har overtaget, lad mig sige N. N.'s Ejendom, at han er blevet udsat for saa haarde Vilkaar, at han umuligt kan klare Udgifterne, hvis han ikke kan faa en saadan Bibeskæftigelse. Jeg har modtaget flere, men skal ikke spille Tiden med at citere flere af disse Henvendelser, der noksom viser, at saa snart der er Tale om en Tur paa 25 km eller derunder, er der ikke alene nok, der vil have den, men Ansøgningen motiveres med, at „den paagældende sidder saa daarligt i det, men hvis han bare kunde faa en saadan Tur, skulde han nok kunne klare sig“. Naar Forholdet er det, at de, der har de korte Ture, synes, de er saa ualmindeligt gode, og at vi i størst

mulig Udstrækning burde lave de korte Ture, finder jeg ingen Anledning til at strø den samlede Bevilling paa noget over 400,000 Kr. — saa meget bliver det, naar vi medtager alle Ændringsforslagene — ud i Flæng, det vil sige til alle og enhver, som en 15 pCt.s Forhøjelse af Lønnen. Jeg gør opmærksom paa, at man maa forudsætte, det er selve den i Landpostlønningsloven af 27. Maj 1908 fastsatte Løn, man skal gaa ud fra. For det hedder: Grundlønnen til gaaende Landpostbude forhøjes med 15 pCt. o. s. v.; det gentages ogsaa for de kørendes Vedkommende. Jeg ved ikke — for heller ikke dette Ændringsforslag har foreligget for mig —, om det skal forstaaes saadan, at man i al Almindelighed laver en lille Lønningslov og opstiller følgende: Grundlønnen forhøjes med 15 pCt., og Pension og Pensionsafdrag beregnes derefter. Det vil være nødvendigt at faa at vide, om der tilsigtes en Forandring af selve Lønningslovens Sætsler eller kun, som jeg har foreslaaet under Ændringsforslag Nr. 23, en midlertidig Lønningsforbedring, der ikke faar Indflydelse hverken paa de paagældendes Pensionsafdrag eller selve deres Pensioner.

Jeg gør dernæst opmærksom paa, at man ogsaa har stillet Forslag om, at Godtgørelsen til de kørende Landposter skal forhøjes med 15 pCt. Ogsaa der hedder det, at Grundlønnen forhøjes med 15 pCt. Grundlønnen maa vel være det i Landpostbudlønningslovens § 5 fastsatte Antal Øre pr. km. Men ifølge samme § 5 har Indenrigsministeren en Bemyndigelse til, naar man mener, Forholdene taler derfor, at gaa ud over de henholdsvis 15 og 16 Øre, der er fastsatte for de kortere og længere Kørerouter. Denne Bemyndigelse er i de senere Aar blevet benyttet i ret stor Udstrækning. Der er Router, som har faaet Tillæg flere Gange, saaledes at man dér er oppe paa, jeg tror, lige ved 25 Øre i Stedet for 16. Betyder nu Ændringen om de 15 pCt. af Grundlønnen, at denne skal forhøjes med 15 pCt. af de 16 eller 15 Øre pr. km, og skal de paagældende uden Hensyn hertil have det Tillæg, som Ministeriet har fundet det rigtigt at give? Jeg gør yderligere opmærksom paa, at det i selve Anmærkningerne til Finanslovforslaget er anført, at den samlede Sum til de kørende Landposter er blevet forhøjet, for at man i større Udstrækning skal kunne imødekomme Ønskerne om at faa mere end 15 og 16 Øre. Jeg har allerede foreslaaet det fornødne for at være i Stand til at opfylde de Øn-